

Megvizsgálják a Vörös-Kereszt számadásait és ügykezelését.

— A polgármester visszalépett az ügyek vezetésétől. —

(Saját tudósítónktól.) A Vörös-Kereszt szegedi választmányának vezetésétől kedden reggel dr. Somogyi Szilveszter polgármester visszalépett. Az új ügyrend értelmében ugyan az egész tisztikart lemondottnak kell tekinteni, a legközelebbi választásig mégis az eddigi tisztikar vezette az egyesület ügyeit. Veress Károly elnök véglegesen távozott a szegedi választmány éléről és most, hogy az ügyek vezetésétől — bár ideiglenesen — Somogyi is visszalépett, a szegedi választmány élén a két elnöknő, Worzsikovszky Károlyné és Horváth Lajosné áll.

Somogyi polgármester visszavonulása nem végleges. A választmány tudvalevően őt kérte meg a vizsgálat elrendelésére, ami annál a felügyeleti hatáskörnél fogva, amely a polgármestert az egyesületekkel szemben megilleti, már meg is történt. A vizsgálatot egy bizottság fogja lefolytatni, amelynek tagjai dr. Kószó István, dr. Pálffy József, Scultéty Sándor és Ujlaki Antal. A vizsgálat kiterjed az összes számadásokra, amennyiben ezek átvizsgálása során, vagy konkrét esetek tisztázása érdekében szükségesnek mutatkoznék, a bizottság tanukat is beidézi és kihallgat.

A polgármesternek az a véleménye, hogy a Vörös-Kereszt, amely a király legfőbb védnöksége alatt áll, az egyetlen egyesület, amelyre felügyeleti joga nem terjed ki korlátlanul. Épp azért a vizsgálat lefolytatása után az iratokat további eljárás céljából a budapesti központhoz terjeszti fel. Mindaddig, míg a döntés meg nem történik, Somogyi távol marad az ügyek vezetésétől azért, mert ő rendelte el a Vörös-Kereszt ellen a vizsgálatot.

Ujabb és újabb jelenségek vannak, amelyek bizonyítják, hogy a vizsgálatnak végvalahára való elrendelése mennyire életérdeke annak, hogy a Vörös-Kereszt szegedi választmánya a jövőben sikeresen működhesse. Nyílt titok, hogy a szegedi egyesület élére dr. Pálffy József árvaszéki elnököt jelölték. Pálffy erős kezű ember és agilis, nagyon komolyan veszi azokat a feladatokat, amelyekkel megtisztelik. Ugy tudjuk, hogy mindaddig nem vállalkozott volna az elnök tisztségre, míg nem tisztáztatnak azok a vádak, amelyeket a régi vezetés ellen emeltek. Nem kell indok, vagy magyarázat ahhoz, hogy ez az álláspont mennyire helyes és jogosult. A szegedi választmány vezetőségének egyik-másik tagjáról is tudjuk, hogy az eddigi helyzet nagyon elkedvetlenítette őket és nagyon szívesen váltak volna meg tisztségüktől.

Somogyi Szilveszter polgármester a következőket volt szíves mondani munkatársainknak:

— A vizsgálat lefolytatásával olyan urakat biztam meg, akiknek működését a legnagyobb bizalommal fogadhatja a polgárság. Az ügyek vezetésétől egyelőre visszaléptem, aminek az a kizárólagos oka, hogy nem állhatok olyan egyesület élén, amely ellen én rendeltem el a vizsgálatot. Tudok azokról a vádokról, amelyeket az egyesület egyes akcióival kapcsolatban felhoztak. A vizsgálat majd kideríti, hogy mennyiben fedik ezek a vádak a valóságot, annyit mondhatok csak, hogy komoly, szigorú és alapos vizsgálat lesz. A bizottság igyekezni fog minden esetet, amely eléje kerül, kideríteni. Engem ép oly kevésbé vezet elfogultság az egyik irányban, mint a másikban. Minthogy vizsgálat van, konkrét esetekről nem nyilatkozhatom. Csak annyit jelezhetek, hogy én nem leszek hajlandó senkit megbüntetni azért, mert az egyik alkalmazottja tíz korona értékű holmit lopott.

Nyilatkozott dr. Pálffy József is. Mindaz, amit mond, fedi a mi álláspontunkat, amelyet keddi lapunkban kifejtettünk. A nyilatkozat azt mutatja, hogy Pálffy komoly és alapos munkát akar. Szavai, amelyeknek fokozott jelentőséget ad az, hogy Pálffy a vizsgálatra kiküldött bizottság egyik tagja, a következők:

— A közvélemény tiltakozik olyan vizsgálat ellen, amely csak porhintés volna. A főfelület vizsgálat csak ártana az ügynek; ilyesmit azonban föl sem tételezek, mint-hogy a polgármester ur rendelte el a vizsgálatot. Komoly, beható vizsgálatra van szükség, amely ténybeli adatokkal tartalmilag vizsgálja meg az egyesület minden egyes intézményének működését. A választmányi ülésen nem is csak az újszegedi kórházról, hanem általánosságban beszéltem, úgy, a mint a vádak és gyanúsítások forgalomban vannak. Ugy gondoltam az indítványt, hogy a vizsgálat kiterjedjen mindarra, amiről beszélnek. Erélyes, minden melléktekintetet mellőző vizsgálat derítse föl, mi történt, mert csak így nyugtatható meg a közvélemény. Főszínes vizsgálat csak újabb gyanúsításokat táplálna és nem csillapulna az izgalom.

A románok visszaverése a Dunán — órák kérdése.

Szófia, október 3. A románok átkelése a Dunán csupán kétségbeesett kirándulásnak tekinthető. Már minden intézkedés megtörtént, hogy kiverjük az ellenséget. Ennek a kalandos ekspedíciónak elintézése napok, esetleg órák kérdése.

Az erdélyi menekültek gyermekei Szegeden.

Látogatás a Katolikus Nővédő ovodájában.

(Saját tudósítónktól.) Amikor az oláh hordák átlopóztak a havasokon és gyanútlan erdélyi testvéreinket kiűldözték otthonukból, az egész ország mint egy ember állott a menekülők mellé. Azokkal a menekültekkel, akik egyelőre Szegeden igyekeznek új tüzehelyet építeni maguknak, a többi között a Katolikus Nővédő Egyesület vezetősége igyekszik feledtetni a szenvedéseket. Az egyesületnél jelentkező menekültek cipőt és ruhát kapnak, azoknak a menekülteknek a gyermekei pedig, akik munkában vannak, ellátják élelemmel és tanítják.

A Délmagyarország munkatársa ellátogatott a Katolikus Nővédő Egyesület óvodahelyiségébe, ahol mintegy száz gyereket tanít a szorgalmas Ramadánszky Mária óvónő. A román háború kitörése óta több mint száz erdélyi gyerek járt az óvodába, jelenleg husz ilyen gyereket lát el az egyesület. A gyereket reggel, amikor az apa vagy az anya munkába megy, — olykor reggel hatkor — bekísérik az óvodába, ahol a gyerek reggelire tejet vagy rántott levest kap, délelőtti uzsonnára kenyeret, délben főzeléket kenyérrel, vagy tésztát, délután öt órakor pedig főzeléket. Este, — munka után, — a szülők értemennek a gyerekeket, aki az egész napot vígan végigjártatta és észre sem vette, hogy közben sok minden hasznos dolgot tanult is. Azoknak a gyermekeknek a napi ellátása, akiknek a szüleik munkába járnak, husz fillérbe kerül, azokért a gyermekekért pedig, akiknek hatermi szolgálatot teljesít az édesapjuk, semmit sem kell fizetni.

Dr. Kószó Istvánné, az egyesület helyettes elnöknője volt szíves bennünket kalauzolni. Benyitunk az óvodába. A gyerekek kórusban éneklnek, kedvesen vontatottan: Isten hozta. Ezután az óvónő felszólít egy gyermeket, hogy szavaljon. Ezt szavalt a kis erdélyi gyerek olyan lelkesedéssel, mintha érezné, hogy ez nem olyan versecske, mint amire kórtáncot szokott rendezni az óvónőni:

Magyar az én hazám,
Magyar apám anyám,
Magyarul beszélek,
Magyarán is érzek,
Addig, amíg élek.

Megszólítunk egy kis fiút:

— Hány esztendő vagy fiaeszkám?

A gyerek ránk veti két okos szemét, aztán illedelmesen válaszol:

— Hét éves, bácsi kérem.

— Hogy hívnak?

— Bémán Jenőke.

— Hová való vagy?

— Marosillyére, válaszolt az óvónő. A gyerek nem értette meg a kérdést.

Egy szép kis leánykát kérdezzük:

— Hogy hívnak?

— Genáris Rózsika. Ez meg a testvéreim, mutat rá egy pöttömnyi fiúra.

A fiúnak már pityergésre áll a szája, de Rózsika bátorítja:

2⁸⁰

fillért
fizet

grammonként

rég
törmelék

A r a n y é r t

FISCHER

órás, ókszerész,
Károly-utca 14.

Korzó-kávéház mellett

(Cégre tessék
figyelni!)